

Sygn. akt II Ca 785/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Piątkowska-Bidas (spr.)

Sędziowie: SSO Monika Kośka

SSR Bartosz Pniewski (del)

Protokolant: protokolant Beata Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa L. F.

przeciwko M. F.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 16 kwietnia 2013 r. sygn. III RC 265/13

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 785/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Kielcach w sprawie sygn. akt III RC 265/13 w pkt I. zasądził od M. F. na rzecz małoletniej L. F. alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie poczynając od 1 kwietnia 2013 roku, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dziecka Ż. R.; w pkt II. w pozostałej części powództwo oddalił; w pkt III. odstąpił od pobierania opłaty od oddalonej części powództwa; w pkt IV. nakazał pobrać od M. F. na rzecz Skarbu Państwa 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem brakującej opłaty; wyrokowi w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Rodzice małoletniej L. F. nie są małżeństwem. Pozostawali w nieformalnym związku do października 2012 roku. Wynajmowali mieszkanie w K.. Pozwany pracował w (...) jako spawacz i opłacał wspólnie po połowie z kolegą należności za mieszkanie. W dniu 15 czerwca 2012 roku z tego związku urodziła się córka L. F.. W październiku 2012 r. pozwany wyjechał do Francji na kontrakt. Przed wyjazdem zasugerował powódce, że będzie jej przysyłał po 350 zł miesięcznie tytułem alimentów na dziecko, na co powódka się zgodziła. Aktualnie koszt utrzymania dziecka jest wysoki, jedno opakowanie pampersów kosztuje prawie 80 zł. Dziecko nie jest całkiem zdrowe, nie przybiera na wadze,

musi przebyć badania. Pozwany dał powódce 100 zł na badania dziecka, a na Boże Narodzenie kupił dziecku buty, ubranka oraz misia.

Matka małoletniej Ż. R. ma 22 lata, jest panną, z zawodu piekarzem, ciastkarzem. Opiekuje się 10 miesięczną córeczką. Nie pracuje, jest zarejestrowana w (...) jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Mieszka z bratem i bratową w wynajmowanym mieszkaniu. Brat i bratowa pomagają czasami powódce w wydatkach na dziecko. Ma zamiar starać się o zasiłki z (...).

Pozwany jest kawalerem, z zawodu jest spawaczem. Przebywa za granicą od października. Ma oprócz powódki jeszcze jedno dziecko, w wieku 6 lat, na które płaci miesięcznie po 400 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo jest w dużej części zasadne. Cały ciężar utrzymania dziecka winien spoczywać na pozwanym. Matka wypełnia swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o pieczę nad dzieckiem. Z pewnością koszt utrzymania dziecka w tym wieku wynosi minimum 600-700 zł miesięcznie. Pozwany pracuje we Francji jako spawacz. Sąd wskazał, że powszechnie wiadomym jest, że nawet w Polsce spawacze są tą grupą zawodową, która zarabia bardzo dużo, ma on więc duże możliwości zarobkowe i w granicach tych możliwości leży partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka w wysokości 600 zł. O kosztach sądowych Sąd Rejonowy orzekł na mocy art. 113 ust. 1 i 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany, zaskarżając go w części zasądzającej alimenty ponad kwotę 400 zł miesięcznie oraz rozstrzygającej o kosztach procesu w sprawie. Wyrokowi zarzucił:

- zaniechanie rozpoznania istoty sprawy w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki L. F. oraz możliwości zarobkowych i majątkowych obojga zobowiązanych do alimentacji rodziców, które w konsekwencji doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia naruszającego prawo materialne tj. art. 135 § 1 k.r.o.;

- naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów i przyjęcie, że sytuacja zarobkowa i życiowa powoda pozwala nałożyć na niego obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej w kwocie po 600 zł miesięcznie oraz zaniechanie wskazania w uzasadnieniu wyroku faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł i dowodów dających podstawę do uwzględnienia powództwa w zaskarżonym zakresie,

- błąd w dokonanych ustaleniach faktycznych mający istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy przez uznanie, iż jego możliwości zarobkowe i majątkowe pozwalają na ustalenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki w kwocie wyższej niż po 400 zł miesięcznie.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna, bowiem zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe.

Sąd Okręgowy uznał ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy za słuszne, biorąc je za swoje z następującym uzupełnieniem i zmianami:

Małoletnia ma obecnie rok i trzy miesiące. Zamieszkuje z matką, która opiekuje się nią na co dzień. Na leki dla małoletniej powódka wydaje ok. 20 - 50 zł miesięcznie. Koszt pieluch wynosi ok. 80 zł (duża paczka), body 13 zł, kaszka 7 zł balsam 13 zł. Średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosi ok. 600-700 zł.

Dowód:

- faktura z apteki – k. 14-15

- faktura - 16

W okresie od 15 maja 2013 roku do 22 maja 2013 roku małaletnia L. F. przebywała w szpitalu z uwagi na nieprawidłowe wchłanianie jelitowe i nadmierną utratę płynów.

Dowody:

- zeznania matki powódki – k. 17v

- karta leczenia szpitalnego – k. 34-35

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił biorąc pod uwagę przedstawione dokumenty oraz zeznania matki małaletniej powódki, które uznał za wiarygodne i nie budzące wątpliwości.

Należy zgodzić się z apelantem, że Sąd Rejonowy w ograniczonym zakresie przeprowadził postępowanie dowodowe, zaś w uzasadnieniu wyroku minimalistycznie przedstawił stan faktyczny, powody swojego rozstrzygnięcia oraz ocenę materiału dowodowego, ale Sąd Rejonowy nie naruszył obowiązujących przepisów ani prawa procesowego, ani materialnego. Uzasadnienie wyroku, wprawdzie sporządzone niezgodnie ze sztuką, nie narusza prawa, gdyż zawiera wymagane przepisami elementy, przedstawia tok rozumowania Sądu i pozwala na kontrolę instancyjną zaskarżonego orzeczenia.

Niezasadne są zarzuty podniesione przez pozwanego. Sąd pierwszej instancji rozpoznał sprawę co do istoty, ustalił jakie są usprawiedliwione potrzeby powódki, na jakim poziomie są koszty jej utrzymania, ustalił także jaka jest sytuacja majątkowa rodziców małaletniej,

Chybiony jest także zarzut naruszenia prawa procesowego, Sąd dokonał prawidłowej oceny dowodów, uznając zeznania powódki za wiarygodne, a także za przydatne dla sprawy przedłożone przez nią dokumenty, zasadnie przyjmując że sytuacja majątkowa pozwanego pozwala mu na alimentowanie małaletniej kwotą 600 zł. Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego zawiera ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł, wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd Rejonowy nie był zobowiązany szczegółowo opisywać powodów, dla których dał dowodom wiarę, skoro zaś nie było dowodów, które Sąd by zakwestionował, oczywiście jest, że nie musiał zawierać takiego wyjaśnienia w uzasadnieniu.

Należy wskazać, że obowiązek alimentowania dzieci, które jeszcze nie są w stanie samodzielnie się utrzymać wynika z art. 133 k.r.o., zakres tego obowiązku wyznacza art. 135 k.r.o., który przewiduje, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

Pozwany uznał powództwo co kwoty 400 zł. Sporna w sprawie jest więc kwota 200 .

Mimo że materiał dowodowy w sprawie jest skromny, pozwala na ustalenie kosztów utrzymania małaletniej powódki, mając na uwadze uzasadnione potrzeby dziecka w tym wieku oraz stopę życiową rodziców i środowisko w którym się wychowuje. Można także na podstawie tych dowodów określić sytuację majątkową rodziców małaletniej na potrzeby niniejszego postępowania, niezbędną do ustalenia odpowiedniej kwoty alimentów na rzecz małaletniej od ojca.

Koszt utrzymania małego dziecka jest zależny od wielu czynników, w tym stopy życiowej rodziny w której się wychowuje prawidłowości rozwoju, stanu zdrowia, szczególnych potrzeb dziecka. Z materiału dowodowego wynika, że u powódki wystąpiły problemy zdrowotne, wymagające stałej opieki w (...), kontroli w (...) oraz odpowiedniego żywienia i pielęgnowania, co zdaniem Sądu Okręgowego łączy się ze zwiększonymi kosztami utrzymania.

Należało więc przyjąć, że koszt utrzymania powódki oscyluje ok. kwoty 600-700 zł. Sąd Rejonowy poczynił w tym zakresie prawidłowe ustalenia.

Sytuacja majątkowa matki powódki także została wyjaśniona, jest ona zarejestrowana, jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Wychowuje małoletnią, która ma rok i trzy miesiące i nie można od niej wymagać, by pracowała w tej chwili zawodowo. Przeto swój obowiązek alimentacyjny wykonuje przez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dziecka, zaś ojciec winien ponieść cały koszt finansowego zaspokojenia potrzeb powódki.

Sytuacja majątkowa pozwanego także została przez Sąd Rejonowy ustalona. Bezsporne jest, że pozwany pracuje we Francji jako spawacz i uzyskuje comiesięczny dochód. Wprawdzie w apelacji pozwany podnosi, że nie ma obecnie dochodów, ale nie podaje dlaczego nie pracuje zarobkowo, ani nie wskazuje, czy w związku z tym wraca do kraju czy też nie. Należało więc uznać, że oświadczenie to nie jest wiarygodne, a pozwany w dalszym ciągu pracuje i uzyskuje wynagrodzenie. Poza tym Sąd bierze pod uwagę możliwości majątkowe zobowiązanego, jakie istnieją obiektywnie, a więc jakie dochody zobowiązany mógłby uzyskać ze względu na swoje wykształcenie, doświadczenie zawodowe, stan zdrowia i wiek. Więc nawet gdyby skarżący zmieniał plany zawodowe, należałoby od niego wymagać by podjął pracę i należy przyjąć że z uwagi na swoje predyspozycje będzie osiągał zarobki na poziomie wystarczającym dla pokrycia kosztów swojego niezbędnego utrzymania, drugiego dziecka i alimentowania córki w wysokości 600 zł.

Argument, że koszty utrzymania są większe we Francji niż w Polsce nie może mieć znaczenia, skoro bowiem zdecydował się na pracę tam, przeliczając stosunek zarobków do kosztów, musiał uznać, że opłaca mu się wyjechać do pracy za granicę. Na takiej decyzji nie może cierpieć dziecko pozwanego, a usprawiedliwieniem niższych alimentów nie może być ponoszony z wyboru wyższy koszt utrzymania zobowiązanego. Obowiązek płacenia alimentów na starsze dziecko pozwanego był znany Sądowi I instancji i zasądzone alimenty uwzględniają ten fakt.

Należy podkreślić, że pozwany jest ojcem małoletniej, która jako nieco ponad roczne dziecko nie ma majątku, oraz żadnej możliwości uzyskiwania środków na swoje utrzymanie, będąc w stu procentach zależna od swoich rodziców, przy czym jak to podkreślono wyżej matka nie ma możliwości osiągnięcia dochodów.

Dlatego też w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy słusznie ocenił, że alimenty w formie środków finansowych na utrzymanie dziecka winien ponosić ojciec, zaś matka obecnie alimentuje je poprzez sprawowanie nad nim osobistej pieczy. Należy podkreślić, że ojciec ma mały kontakt z dzieckiem. Oprócz wizyt nie ponosi rzeczywistego trudu w wychowaniu i opiekowaniu się dzieckiem.

Sąd Rejonowy słusznie uznał, że kwota 600 zł z jednej strony zaspokoi podstawowe usprawiedliwione potrzeby małoletniej L. F., z drugiej zaś strony jest odpowiednia w stosunku do możliwości majątkowych pozwanego, nie powodując w jego budżecie nadmiernego obciążenia. Gdyby zaś zaszła istotna zmiana stosunków, będzie możliwa zmiana zasądzonych w wyroku alimentów na mocy art. 138 k.r.o.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego na mocy art. 385 k.p.c.